

[Ivar Nørgaard]

stemmer, om man skal købe eller sælge obligationer, den såkaldte »open market operation«, og at man bestemmer alt om pengepolitikken. Det er erklæret af ledelsen, at en sådan centralbank skal være totalt uafhængig af nationale organer og slet ikke undergivet politisk kontrol. Det er i hvert fald tyskernes centrale betingelse, at der ikke må blandes politikere ind i det. Her er de fuldstændig enige med erhvervslivet i hele EF. De mener, at man skal tilslutte sig unionen bare for at blive fri for, at disse politikere forplumrer alt muligt. Derfor er de så glade for en sådan monetær union.

Men jeg savner stadig svar fra ministeren på, om der kun skal være én valuta. Går man ind for det?

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Økonomiministerens betragtninger om, at SF bare sagde nej til en overskrift, og at det var ganske ukvalificeret, er en interessant måde at vende tingene om på. Denne debat er vel, når det kommer til stykket, mere karakteriseret ved, at regeringen lægger op til, at man skal acceptere en overskrift uden at vide, hvad den dækker.

Sagen er, at det ikke er med regeringens aktive støtte, at vi er bekendt med, hvad der faktisk ligger på bordet. Det ene, vi har fået at læse, er Kommissionens udspil, der godt nok er fortroligt. Det andet er fra Den Monetære Komité, som hr. Ivar Nørgaard citerede fra. Det er også fortroligt, og det har vi ikke fået, men det har vi fundet. Begge steder står ret klart, hvad der er den økonomiske og monetære union, som SF altså siger nej til. Det kan ikke siges klarere end ved, at jeg tilslutter mig det spørgsmål, som hr. Ivar Nørgaard stillede til økonomiministeren: Er det regeringens synspunkt, at man ønsker at etablere en mønt- og valutaunion i EF? Det er et ja- eller nejspørgsmål, hr. økonomiminister, og jeg ved, at der kan argumenteres både for og imod en økonomisk monetær union.

Jeg konstaterer kun, at økonomiministeren ikke i sit svar tog fat på det, som vel burde være en radikal mærkesag, nemlig problemet med demokratiet i forbindelse med etablering af en sådan økonomisk monetær union.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Ministeren havde i sit svar nogle betragtninger over skattekontrollspørgsmålet, og det er et emne, som vi lægger megen vægt på i Danmark. Jeg tror, der er bred enighed i Folketinget om, at det vil være en fordel at få etableret fælles regler på skattekontrollområdet, og i hvert fald lægger SF og Socialdemokratiet overordentlig stor vægt på, at det er spørgsmål, der også kommer ind i drøftelserne om EF's indre marked.

Det var både en meget realistisk, men også en meget mistrøstig beskrivelse, ministeren kom med, i forhold til de konkrete forslag, der har været på bordet. Sandheden er vel, at alle de forslag, der har været fremsat om skattekontrol, næsten har været døde sild på forhånd. Jeg vil godt spørge økonomiministeren: Er det ikke regeringens vurdering, at det fortsat i praksis vil være så godt som umuligt, på baggrund af de erfaringer man har gjort, at få gennemført disse meget nødvendige regler på skattekontrollområdet?

Økonomiministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne sige til det sidste spørgsmål, at vi fra dansk side anser det for at være en betydelig fordel, hvis man kunne nå frem til regler af den slags, jeg talte om, og det mener jeg man fra dansk side skal arbejde for. Det er altså forslag af en art, der kræver, at man kan enes, og det er i øvrigt noget, som vi på dette område i andre sammenhænge er glade for. Så det afhænger af, hvilke forslag der kan skabes enighed om. Regeringens holdning til spørgsmålet har jeg gjort helt klart rede for.

Der er to grundspørgsmål, vi taler om. Det ene er, hvorledes et eventuelt europæisk centralbanksystem kan intervenere i markederne, og dér tror jeg det er rigtigt og realistisk, at det i sidste ende må være sådan, at det er én centralbankmyndighed, der intervenserer, og ikke 12 eller 13. Det må være én, og det må gøres efter samme retningslinjer. Derimod henhører tredjelandsspørgsmålene mere under regeringerne, og det er altså ikke noget, der kan henlægges til et europæisk centralbanksystem.

Det andet spørgsmål er, hvordan den politiske kontrol med et eventuelt kommende europæisk centralbanksystem skal udformes. Det er et af de spørgsmål, som der er betydelig uenighed om, og som der findes mange forskellige svar på. Vores egen model med en uafhængig centralbank, der ikke er underlagt nogen poli-